

Sygn. akt IV W 1835/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym
w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowak – Januchta

Protokolant: Paulina Puzia

przy udziale oskarżyciela publicznego: R. W.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 07.11.2016r.

sprawy **M. K.**, syna P. i D., ur. (...) w S.

obwinionego o to, że:

w okresie od dnia 13 czerwca 2015r. do dnia 19 czerwca 2015r. tj. w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, w W. przy ul. (...), jako użytkownik pojazdu marki O. o numerze rejestracyjnym (...) wbrew obowiązkowi nie wskazał na żądanie Straży Miejskiej m.st. W. komu powierzył wyżej wymieniony pojazd do kierowania lub używania w dniu 18 lutego 2015r. ok. godz. 14:00,

tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 Ustawy z dn. 20.06.1997r. „Prawo o ruchu drogowym” (Dz. U. z 2005r. Nr 108 poz. 908 z późn. zm.)

orzeka

I. Obwinionego **M. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym skazuje go, a na podstawie art. 96 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 300 (trzysta) złotych;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130 (sto trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt IV W 1835/15

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 lutego 2015 r. pełniący służbę patrolową funkcjonariusze Straży Miejskiej na ulicy (...) w W. około godziny 14:00 ujawnili wykroczenie polegające na zaparkowaniu pojazdu marki O. o nr rej. (...) w strefie obowiązywania znaku drogowego B-36 „zakaz zatrzymywania się”, naruszające art. 92 § 1 kw. Czyn ten został udokumentowany sporządzeniem notatki urzędowej oraz użyciem aparatu cyfrowego, którym wykonane zostały zdjęcia obrazujące sytuację. Następnie na miejscu sporządzone zostało wezwanie do osobistego stawienia się w terminie 7 dni w siedzibie Straży Miejskiej m.st. W. przy ul. (...) w W., które umieszczone zostało na szybie ujawnionego pojazdu.

W dniu 5 marca 2015 r. Straż Miejska m.st. W. wezwała D. K., właścicielkę pojazdu, w terminie 7 dni do wskazania, komu powierzyła pojazd do kierowania lub używania w dniu 18 lutego 2015 r. D. K. złożyła oświadczenie, wskazując, iż osobą której powierzyła samochód marki O. o nr rej. (...) jest M. K.. W dniu 7 czerwca 2015 r. Straż Miejska wezwała M. K. w terminie 7 dni do wskazania komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w dniu 18 lutego 2015r. M. K. został pouczone, że jako osoba wskazana przez właściciela pojazdu jako jego posiadacz – stosownie do treści art. 78 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 20.06.1997 r. Prawo o ruchu drogowym – ma obowiązek wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania we wskazanym czasie, a niedopełnienie tego obowiązku naraża zobowiązanego na odpowiedzialność za wykroczenie z art. 96 § 3 kw. Wezwanie zostało doręczone M. K. w dniu 12 czerwca 2015 r. i podjęte przez osobę uprawnioną do odbioru korespondencji zgodnie z art. 38 § 1 kpw w zw. z art. 132 § 2 kpk. Będąc do tego zobowiązany i prawidłowo pouczony M. K. w okresie od dnia 13 czerwca 2015 r. do dnia 19 czerwca 2015r, tj. w terminie 7 dni licząc od dnia otrzymania wezwania, nie wskazał zarówno pisemnie, jak również w siedzibie Straży Miejskiej m.st. W. przy ul. (...) w W., kto był użytkownikiem pojazdu marki O. o nr rej. (...) w dniu 18 lutego 2015 r. W związku z powyższym Straż Miejska skierowania przeciwko niemu do Sądu wnioski o ukaranie za czyn z art. 96 § 3 kw.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: notatkę urzędową (k.1), wezwanie (k.2), dokumentację fotograficzną (k.3), wezwanie kierowane do D. K. (k.4-5v), zwrotne potwierdzenie doręczenia wezwania (k.6 i 11,13-13v), oświadczenie ze wskazaniem osoby, której powierzono pojazd do kierowania (k.7-8), wezwanie skierowane do M. K. (k.9-10v), informację oskarżyciela publicznego kierowaną do obwinionego (k.12).

Sąd zważył, co następuje:

Wskazać należy, że obwiniony M. K. pomimo prawidłowego doręczenia wezwania nie stawiał się na wyznaczony w dniu 7 listopada 2016 r. termin rozprawy głównej w niniejszej sprawie i nie usprawiedliwił zgodnie z obowiązującymi przepisami swojego niestawiennictwa. W związku z powyższym sąd stosownie do treści art. 71 § 4 kpw prowadził rozprawę zaocznie uznając, iż udział obwinionego nie jest konieczny.

Wskazać należy, iż Sąd nie podzielił stanowiska obwinionego zaprezentowanego w sprzeciwie od wyroku nakazowego wydanego przez tutejszy Sąd w dniu 18 września 2015 r., jakoby Straż Miejska nie miała uprawnień do występowania w charakterze oskarżyciela publicznego w niniejszej sprawie, w szczególności skierowania przeciwko niemu wniosku o ukaranie o czyn z art. 96 § 3 kw. Podkreślić należy, iż kwestia ta w chwili obecnej została w sposób jednoznaczny rozstrzygnięta w judykaturze Sądu Najwyższego, zgodnie bowiem z treścią uchwały składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30.09.2014 r. I KZP 16/14 (OSNKW 2014/11/80) mającej moc zasady prawnej: „Na podstawie art. 17 § 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395 z późn. zm.) w brzmieniu po nowelizacji ustawą z dnia 29 października 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 225, poz. 1466), straży gminnej (miejskiej) przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia z art. 96 § 3 Kodeksu wykroczeń”. Podobnie Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu do wyroku z dnia 12 marca 2014 r. P27/13, OTK-A 2014/3/30, wskazał, że: „na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1383) strażnik, wykonując kontrolę ruchu drogowego ma prawo do: "nakładania grzywien w postępowaniu mandatowym za wykroczenia określone w trybie przewidzianym przepisami o postępowaniu w sprawach o wykroczenia" oraz "dokonywania czynności wyjaśniających, kierowania wniosków o ukaranie do sądu, oskarżania przed sądem i wnoszenia środków odwoławczych - w trybie i zakresie określonych w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia". Oznacza to, że organ straży miejskiej, podobnie jak organ Policji, po odmowie właściciela (posiadacza) pojazdu wskazania, kto kierował pojazdem w momencie zarejestrowania przez fotoradar przekroczenia dopuszczalnej prędkości (czy też ujawnienia innego wykroczenia drogowego – jak w niniejszej sprawie, tj. zaparkowania pojazdu w miejscu obowiązywania znaku drogowego B-36 „zakaz zatrzymywania się”), kończy postępowanie mandatowe o popełnienie wykroczenia określonego w art. 97 kw (w realiach niniejszej sprawy wykroczenia z art. 92 § 1 kw) i wszczyna postępowanie mandatowe o popełnienie wykroczenia określonego w art. 96 § 3 kw. Ta sekwencja postępowania Policji (straży miejskiej) nie oznacza, że ustawodawca zastawił pułapkę na właściciela (posiadacza)

pojazdu. W państwie prawnym każdy ponosi odpowiedzialność za naruszenie obowiązku wynikającego z przepisu prawnego. Gdyby ustawodawca nie ustanowił normy sankcjonującej dla obowiązku wynikającego z art. 78 ust. 4 prd, norma sankcjonowana byłaby "martwą literą prawa". Mając powyższe na uwadze bezsporne jest, iż Straż Miejska m. st. Warszawy była uprawniona do skierowania wniosku o ukaranie przeciwko obwinionemu, co ten próbował kwestionować, albowiem działalność Straży Miejskiej było zgodne z obowiązującymi przepisami, w tym dyspozycją art. 129b ustawy z dnia 20.06.1997 r. Prawo o ruchu drogowym w zw. z art. 17 § 3 kpw.

Sąd dokonując ustaleń faktycznych oparł się na materiale dowodowym, który stanowi dokumentacja związana z ujawnieniem przez Straż Miejską m.st. Warszawy wykroczenia drogowego popełnionego przez kierującego pojazdem marki O. o nr rej. (...) w dniu 18 lutego 2015 r. ok. godz. 14:00 na ul. (...), a także korespondencja kierowana do obwinionego jako posiadacza ww. pojazdu w postaci wezwania do wskazania danych osobowych użytkownika tego pojazdu w dniu 18 lutego 2015 r.

W świetle tak ustalonego stanu faktycznego zaistnienie czynu, sprawstwo obwinionego i jego wina odnośnie tego czynu nie budzą żadnych wątpliwości. Obwiniony M. K. w okresie od dnia 13 czerwca 2015 r. do dnia 19 czerwca 2015 r., tj. w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, wbrew obowiązkowi jako użytkownik pojazdu marki O. o nr rej. (...) na żądanie Straży Miejskiej m. st. Warszawy, nie wskazał komu powierzył wyżej wymieniony pojazd do kierowania lub używania w dniu 18 lutego 2015 r. ok. godz. 14:00. Swoim zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona wykroczenia z art. 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 Ustawy z dn. 20.06.1997r. „Prawo o ruchu drogowym”.

Sąd nie dopatrył się okoliczności łagodzących ani obciążających.

Mając na uwadze powyższe sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 300 złotych, uznając ją za adekwatną zarówno do stopnia winy jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, jak również realizującą swoje cele w zakresie zapobiegawczego i wychowawczego oddziaływania na osobę obwinionego. Tak wymierzona kara będzie nadto sprawiedliwa w odczuciu społecznym. W ocenie Sądu orzeczona kara grzywny uwzględnia również okoliczności art. 24 § 3 kw jaki należy mieć na uwadze wymierzając karę grzywny. Zapłata grzywny w wysokości 300 złotych nie jest kwotą wysoką a zatem jest dla obwinionego w pełni możliwa i nie zagraża jego egzystencji. Jednocześnie jednak uświadomi obwinionemu charakter popełnionego wykroczenia i nieuchronność odpowiedzialności za nie.

O kosztach postępowania Sąd orzekł stosownie do dyspozycji art. 118 § 1 kpw w zw. z art. 627 kpk uznając, iż brak jest powodów uzasadniających zwolnienie obwinionego od obowiązku ich poniesienia.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak wyroku.